

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὄδος Ἱ Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΠΟ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟ "ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ,, ΜΕΤΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΚΡΗΤΗ

Τὸ ἀγαπητὸν *Μη Χάρεσαι* θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς φίλον του νὰ τῷ ἀποστείνῃ μίαν παρατήρησιν, σκοποῦσαν νὰ ἐπανορθώσῃ ἐν μέρει τὰς περὶ τῆς ἀπολύσεως τοῦ ἐν Κρήτῃ Γεν. Προξένου κρίσεις του. Ἐὰν πρόκειται περὶ ὑπαλλήλου ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ βασιλείου ὑπηρετοῦντος καὶ ἀπολυθέντος πρὸς ἐξοικονόμησιν τοῦ ἀτόμου τρικουπικοῦ τινος βουλευτοῦ, ἢ πρὸς τιμωρίαν ἄλλου τινος ἀντιτρικουπικοῦ, τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο ἴσως ὀλιγώτερον ἐπιζήμιον ὅσον καὶ ἂν ἦτο ἐλσεινόν, αἱ συνέπειαι τοῦ θὰ περιωρίζοντο μετὰ εἰς τὸν οἶκον μας, τὸ πολὺ πολὺ δὲ θὰ μᾶς κατεδείκνυν ἀπαξ ἔτι τὴν κυβερνητικὴν ἀθλιότητα καὶ τὴν κακομοιριά μας, καὶ θὰ μᾶς ὑπενθύμιζεν ἂν τυχὸν ἐκινδύνευε νὰ τὸ λησμονήσωμεν, ὅτι ὁ Τρικούπης κυβερνᾷ σήμερον τὴν Ἑλλάδα.

Ἄλλὰ δὲν πρόκειται περὶ τούτου, οὔτε περὶ ἀπλῆς συμπαθείας, ὀφειλομένης εἰς πολλῆς ἀξίας παυθέντα ὑπάλληλον· πρόκειται περὶ πράξεως κυβερνητικῆς δυναμένης νὰ ἔχῃ ἐπιβλαβεῖς συνέπειας ἐν δούλῃ ἀδελφῇ ἐπαρχίᾳ, τῇ Κρήτῃ, τῇ ἀτυχεῖ ταύτῃ πατρίδι μου, ἧς τὰς πικρίας καὶ τὰ βάσανα ἔτι πικρότερα καθιστᾷ ἢ παγετώδης ἀναλγησία, ἢ πρὸς αὐτὴν ἐνοχος διαγωγὴ τῆς κυβερνήσεως τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἔδει νὰ ἐξετασθῇ τὸ πρᾶγμα.

Ἄηδιαν αἰσθάνομαι ἀναγκαζόμενος μυριοστὴν ταύτην φοράν νὰ μνησθῶ τῆς χριστιανο-τουρκικῆς Διοικήσεως τοῦ Φωτιάδου πασσαῦ. Ἀποτροπιάζομαι νὰ τὴν θίξω· τὰ εἰδεχθῆ ἔχνη τῆς θὰ παραμεινώσι καὶ μετὰ τὴν ἀρροδίον τῆς· τὰ ἐλσεινὰ θύματά τῆς θὰ ἐπιζήσωσι καὶ μετ' αὐτὴν, καὶ θὰ παρίστανται ἐπὶ μακρὸν οἶανει ζοφεραὶ κηλίδες, ἃς ἠγωνίσθη νὰ προστρέψῃ ἐπὶ τὴν περικαλλῆ τῆς Κρήτης ἱστορίαν. Ἐνθυμοῦμαι πρὸ ἐνός περίπου ἔτους διέτριβον εἰς Κρήτην· κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦλθεν ἐκ Κ)πόλεως ὁ νεωστὶ τότε προχειρισθεὶς Μητροπολίτης τῆς νήσου· ἔσπευσαν νὰ τὸν χαιρε-

τήσωσιν ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ οἱ πρόκριτοι τῶν Χανίων ἐκ μέρους δὲ τοῦ ἑλληνικοῦ προξενείου ὁ τότε ὑποπρόξενος κ. Γ. Λεβίδης. Παρὰ τὸ ἀτμοπλοῖον ἄλλαι λέμβοι δὲν ὑπῆρχον ἢ αἱ ὑπὸ τῆς κατωτάτης ὑποστάθμης τοῦ Τουρκικοῦ ὄχλου διευθυνόμεναι βάρκαι, δι' ὧν ἀδύνατον ἀπέβαινε τῷ ἱεράρχῃ νὰ ἀποβιβάσθῃ. Ἐν τῇ περιστάσει ἐκείνῃ ὁ ἑλλην ὑποπρόξενος φιλοφρόνως φερόμενος καὶ ἐπανορθῶν αὐτὸς ἑλλειψιν τῆς χριστιανικῆς (sic) διοικήσεως ἔθετο τὴν λέμβον τοῦ ὑπὸ τὴν διάθεσιν τοῦ Μητροπολίτου· καὶ διὰ ταύτης ἀπεβιβάσθη. Ἄλλ' ἢ λέμβος· ἔφερε τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν. Ὁ μουσουλμανικὸς κόσμος ἐφριξεν ἠγανάκτησεν ὁ Φωτιάδης, κολακεύων πάντοτε τὰ ἄγρια τῶν μουσουλμάνων ἐνστικτα, εἰς δὲ ἀνώτατος ὑπάλληλος χριστιανικὸν ὄνομα φέρων καὶ αὐτὸς, ἐν Ἑλλάδι δὲ καὶ δι' ἑλληνικῶν νομιζῶ χρημάτων ἐκπαιδευθεὶς, νέος ἐκ τῶν λεγομένων ἀρεπυγμένων, ἐγνωμάτευε τότε, ὅτι ἔπρεπεν ἢ ἑλληνικὴ σημαία νὰ **ἔσεχισθῇ!** Καὶ ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς εἶναι ἀνεψιὸς ἠρωικοῦ ἀρχηγοῦ, μαρτύρια ἀληθῆ ὑποστάντος κατὰ τὸν βίον χάριν τῆς ἐλευθερίας.

Τοιαῦτα πρὸς τὴν Ἑλλάδα αἰσθήματα ἐμπνέονται οἱ ἐν τοῖς σεραγίσι τοῦ Φωτιάδου ἀναστρεφόμενοι. Ἐγὼ δὲν θαυμάζω διόλου ἂν λύκοι τοιοῦτοι κατορθοῦσι νὰ τρέφονται ἐν Κρήτῃ, ἀφοῦ ὑπῆρξέ ποτε Ἑλλην ἐκεῖ Πρόξενος, ὅστις τὰς ἐπιτολάς, ἃς Κρήτες πατριῶται, πονοῦντες τὴν μητρίδα των, τῷ ἐπεμπον τυχόν, δὲν ἠσχύνετο νὰ τὰς ἀποκαλύπτῃ εἰς μέλη τῆς πασσαδικῆς οικογενείας, ὅπως ἀρέσκη εἰς αὐτά. Σατανικώτατα ἐσκέφθη ὁ Φωτιάδης, ὅτι ὑπὲρ πάν ἄλλο θὰ συνετέλει εἰς τὴν κατάπνιξιν τοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα αἰσθήματος ἀφοσιώσεως τῶν Κρητῶν ὁ ἐξευτελισμὸς τοῦ ἑλληνικοῦ Προξενείου. Πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου ἠγωνίσθη, καὶ τὸ κατόρθωσεν ἐπὶ τοῦ προκατόχου τοῦ κ. Μαυρομαμάτη, ὅτον οὐδ' αὐτὸς ὀφείδιο· ἠλιπίζε. Κατήντησεν οὐδεὶς σεβόμενος τὴν ἑαυτοῦ συνείδησιν Κρής νὰ πλησιάζῃ τὸ ἑλληνικὸν Προξενεῖον τῷ ὅποσον ἦτο πλέον ἀντικείμενον τῆς γενικῆς περιφρονήσεως.

Ἐν τῷ πολέμῳ, ὃν κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ αἰσθήματος ἔστη-

σαν ἐν Κρήτῃ ὁ Φωτιάδης, δὲν εἶχε μόνον τὸν ὄγκον καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἐξουσίας του, εἶχε ἐπίκουρον καὶ ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ πρόξενια. Ἀρίων κατὰ μέρος τὰ λοιπὰ, ὡν ἅπαντα ἡ ἐνέργεια συνίστατο εἰς μίαν ἀναίσθητον ἀδιαφορίαν πρὸς τοὺς ἀγῶνας τῶν Κρητῶν, ἱκανὴν νὰ ἀποθαρρύνῃ καὶ τὴν θερμότεραν καρδίαν, ὅπως περιορισθῶ εἰς μόνας τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀγγλικοῦ πρόξενου. Ἐδῶ δὲν θὰ ἴδῃς πλέον ἀδιαφορίαν τοῦναντίον θὰ ἀπαντήσῃς ἐνδιαφέρον, ἀλλ' ἐνδιχέρον καταχθόνιον. Ἐλαθὼν πολλάκις ἀφορμὴν νὰ μελετήσῃ τὴν πολιτείαν τῶν ἐν Κρήτῃ ἀγγλῶν πρακτῶν καὶ ἐκ τῆς μελέτης ταύτης ἐσχημάτισα τὴν πεποιθήσιν, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐνεργεῖαι αὐτῶν καὶ ἐπὶ Βήκωνσφιλδ καὶ ἐπὶ τοῦ φιλελευθέρου Γλάδστονως εἰς οὐδὲν ἄλλο τείνουσιν ἢ εἰς τὸ πνίξωσι πάντα ἐνωτικὸν πόθον τῶν Κρητῶν, νὰ σβύνωσι πάσας τὰς ἐλπίδας, ἅς ἐκάστοτε οἱ Νησιῶται σπριζοῦν ἐπὶ τοὺς ἐλευθέρους ἀδελφούς των, νὰ τοὺς ἀποθαρρύνωσι, νὰ τοὺς ἀπογοητεύωσι, νὰ τοὺς ἀπελιπίσωσι, ὅπως βεβαίως ἐξαναγκάσωσι αὐτοὺς νὰ ριφθῶσιν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ἀγγλίας. Λεπτομερῆς ἀφήγησις τῶν γεγονότων, ἅτινα πείθουσι πάντα περὶ τούτου θὰ ἀπέβαινε λίαν μακρὰ, θεωρῶ ὅμως ἀναγκαῖον νὰ ἀναφέρω ἐνταῦθα, ὅτι κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878, ὅποτε ἡ τουρκικὴ δύναμις ἐν τῇ νήσῳ ἦτο μηδαμινή, ἡ δὲ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ καθ' ἑαυτὴν καὶ ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν κατὰ τὸ 1866 κατὰ πολὺ ὑπέροχος ὑπὸ τε τὴν ἐποψὴν τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ, κατωρθώθη διὰ τῶν ἀπὸ κοινῆς ἐνεργειῶν Σάνδουϊθ καὶ Ἀδοσίδου νὰ παραλυθῇ πᾶσα ἐνέργεια, σοβαρὰ τῶν ἐπαναστατικῶν ἀρχῶν, ἧτις θὰ καθίστατο κρισιμωτάτην τὴν θέσιν τῶν Τούρκων, θὰ ἐβελτίου δὲ τὴν τῆς νήσου καὶ θὰ ἐκραταίω τὸ γόητρον αὐτῆς. Καὶ οὕτως ἡ δυσάρεστος ἐκείνη εὐκαιρία κατέληξεν εἰς ἐν σεσηπὸς ἐμβάλωμα, τὴν Σύμβασιν τῆς Χαλέπας.

Ἐκτοτε ὁ ἀγγλος πρόξενος διὰ παντὸς μέσου ἐργάζεται ὅπως ἀποκτήσῃ τὴν φιλίαν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἰσχυροτέρων ἀρχῶν, προσεπάθησε ἰδίᾳ νὰ προσεταιρισθῇ τοὺς Σρακιώτας, πᾶσαν δὲ τὴν παρὰ τῇ διοικήσει ἐπιρροὴν του χρησιμοποιοῖ, ὑπὲρ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους θεωρεῖ φίλους του. Καὶ οὕτως ἀκούεις σήμερον ὅτι ὁ δεῖνα κατέχει τὴν τάδε θέσιν, διότι τὸν ὑποστηρίζει ὁ ἀγγλος πρόξενος, καὶ οὗτος ἐπαύθη, διὰ νὰ διορισθῇ ἄλλος τις προστατευόμενος τοῦ Σάνδουϊθ. Τί σημαίνουν ὅλα αὐτὰ; τί θέλει ἀναμιγνόμενος εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Κρήτης ὁ ἀγγλος πρόξενος, καὶ κολακεύων τούτους καὶ περιποιούμενος ἐκείνους καὶ θωπεύων τοὺς πάντας; Διὰ τί τοῦλάχιστον δὲν κἀθετα ἀδιαφορῶν καὶ αὐτῆς, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ συνάδελφοί του; Μῖνον ὁσάντι οἱ Κρητῆς ἐκδηλώσωσι τάσιν πρὸς ἀνεξαρτησίαν ἀπαντῶσι παρ' αὐτῶν τὴν ψυχρότεραν, τὴν ἀπελιπιστικωτέραν ἀδιαφορίαν. Συνδύαζον πάντα ταῦτα μετὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶνε πάντοτε ἠναγκασμένη νὰ ἀκολουθῇ τὴν Ἀγγλίαν ἐν πάσῃ περιπλοκῇ τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἐσχημάτισα τὴν ἐξῆς ὑπόθεσιν: «Μὴ ἀραγε ἡ Κρήτη πέπρωται νὰ χρυσαιμύσῃ ἐν τῷ μέλλοντι ὡς νέα τις Σαβοῖα καὶ Νίκαια;» . . .

Κατὰ τῶν δύο τούτων φοβερῶν ἐπιρροῶν, τῆς τουρκικῆς καὶ τῆς ἀγγλικῆς, ὡν ἡ μὲν ἀπεγνωσμένως ἀγωνίζεται νὰ κρατηθῇ ἐν τῇ Νήσῳ, ἡ δὲ πατήσασα ἤδη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πᾶν μέσον μηχανάται ὅπως βαθύτερον εἰσχωρήσῃ, ὑποστηρίζουσα τὴν πρώτην, μέχρις οὗ διὰ ταύτης δυνήθῃ νὰ ριζωθῇ, οἱ Κρητῆς εἰς μόνους τοὺς ἑαυτοὺς των ἐγκαταλειμμένοι πεισματωδῶς ἀγωνίζονται, ἀμφοτέρας ἀποκρούοντες καὶ κρατε-

ρῶς ἐμμένοντες εἰς τὸν προαιώνιον πόθον των. Καὶ ἐπρεπε, μὰ τὴν ἀλήθειαν, νὰ ἔχη τις τὴν μεγάλην καρδίαν, τὴν ἀδάμαστον ἐπιμονὴν, τὸν ἀπέραντον πατριωτισμὸν τοῦ Κρητός, ὅπως μὴ ἐπὶ τέλους καμθῇ πρὸ τῶσων θωπεϊῶν, ὅπως μὴ ἐπὶ τέλους ἀπελιπισθῆι καταβληθῇ πρὸ τῶσων προκομμάτων, ἀνὰ πᾶν βῆμα παρεμβαλλομένων εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ γλυκέος οὐραίου του, ὅπερ μόνον διὰ τῶν αἱμάτων, ἅτινα περιοδικῶς ὑπὲρ αὐτοῦ χύνει, κατορθοῖ νὰ ὑποτρέφῃ, νὰ ζωογονῇ πάντοτε καὶ νὰ τὸ κρατῇ ἀκαμίον. Ὑπέστη ὁ Κρῆς ἄλλοτε ἀγῶνα πυρὸς, καὶ ἀπέδειξεν ὅτι δὲν φθειρεῖται τὸν θάνατον· ἀλλ' ὁ σημερινὸς ἀγὼν εἶναι πολλῶ ἐκείνου ἐπικινδυνώτερος· ἐκείνος ἐφόνοεν σώματα, οὗτος φθειρεῖ ψυχάς. Συνειθίσκαμεν νὰ λέγωμεν μετ' ἐπιπολαιότητος, ὅτι τὴν Κρήτην ὅταν θέλωμεν τὴν ἔχομεν σὸ χέρι. Σήμερον ἀκόμη ἴσως εἶναι ἀληθές, νομίζω ὅμως ὅτι θὰ ἤμεθα τυφλοὶ, ἐάν ἡρνούμεθα τὴν καταβαλλομένην ἐργασίαν, ὅπως ἡ Νῆσος ὅσον τὸ δυνατὸν μακρυνῆται τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν παράδειγμα τοῦ μισέλλητος χριστιανοῦ ὑπαλλήλου δὲν εἶναι ὅλως μεμονωμένον. Μετ' ὑποκαρδίου πόνου βλέπομεν ἄνδρας, ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ ἄλλοτε π.ρ.α τὸ πλεῖστον ἀλλήλων τὸν ἀγιώτερον τῶν ἀγῶνων ἀγωνισαμένους, νὰ ἀλληλομισῶνται σήμερον καὶ νὰ ἀλληλοκαταδιώκονται μέχρις ἐξοντώσεως.

Πῶς κατορθώθη τούτο; Ἐπέτυχεν ὁ Φωτιάδης νὰ διαφθερῆι τινὰς τούτους μεταχειριζόμενος ὡς ὄργανα ἠθέλησε νὰ ἐξολοθρεύσῃ τοὺς πολλοὺς, οἵτινες ἐφάνησαν δύστροποι εἰς τὰς φαρμακερὰς ὁρέξεις του, οἵτινες ἴφ' ἑτέρου ἐν τῷ κατ' αὐτῶν ἐξεγερθέντι τούτῳ πολέμῳ, δὲν παύονται ἐξετελιζόντες τοὺς πρώην συμμαχητάς των, ἐλέγχοντες αὐτοὺς ἐπὶ λειποταξίᾳ καὶ ἐγκαταλείπει τοῦ κοινῆς ἀγῶνος. Καὶ ἡ πονηρὰ ἀλώπηξ βλέπουσα τὴν κατάστασιν ταύτην τὴν θλιβεράν ὑπομειδιᾷ σατατικῶς ἐκ χαρᾶς καὶ τσαοῦται ἔχει πεποιθῆσιν ἐπὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας του, ὥστε αὐτὸς ἑαυτὸν χειροκροτῶν ἐκαυχῆθη ποτὲ, ὅτι ἡ Κρήτη δὲν θὰ θελήσῃ πλέον ν' ἀκούσῃ λόγον περὶ ἐπαναστάσεως. Πρόωρος καύχησις! Ἐν τούτοις τούτῳ ἦτο τὸ ὄνειρον του, ἐργαζόμενος εἰς τὴν ταλαίπωρον ἐκείνην χώραν νὰ διαχύσῃ ἐπ' αὐτὴν τὴν νάρκην τὸν λήθαργον, τὸν θάνατον!

Ἐν τῇ πάλῃ ταύτῃ οἱ Κρητῆς ποῦ ἄλλου ἠδύναντο ν' ἀποβλέπωσι ἢ πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου; Μήπως ἀναμένουσι βοήθειαν; δὲν ἔχουσι ἀνάγκη ταύτης; ἠάρος; εἰς τὰ στήθη αὐτῶν περικλείουσι ἀρκετὸν ὥστε νὰ δώσωσιν καὶ εἰς τὸν κ. Τρικούπην. Δὲν θέλουσι τίποτε τὸ ὁποῖον νὰ δύναται νὰ ζημιώσῃ ὑλικῶς ἢ νὰ περιπλέξῃ διπλωματικῶς τὴν Ἑλλάδα; θέλουσι μόνον τὴν συμπάθειαν τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου, ζητοῦν μικρὸν δείγμα, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις τοὺς συλλογίζεται τοῦλάχιστον. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλάχιστον τούτο, τὸ ὅλως ἀβλαβὲς τοῖς τὸ ἀρνοῦνται μετὰ σκληρότητος, ἢν Τρικούπη στήθῃ μόνον περικλείουσι. Ποῦ ἔχουσι καιρὸν νὰ συλλογίζωνται περὶ Κρήτης ἐν τῇ ἐποχῇ τῶσων ἐπείγων καθίσταται ὁ σχηματισμὸς βουλευτικῆς πλειονοψηφίας!

Ἐπὶ μακρὸν τὸ ἑλληνικὸν ἐν Κρήτῃ πρόξενον ὑπεβόηθησε διὰ τῆς διαταγῆς του χωρὶς βεβαίως νὰ τὸ ἐννοῇ τὰ κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ σχέδια τοῦ Φωτιάδου ἐν τῇ Νήσῳ. Ὅτε τέλος διωρίσθη ὁ κ. Μαυρομαμάτης καὶ ἐδοκιμάσθη, ἐπίστευσαν οἱ Κρητῆς, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἤρρισε νὰ δεικνύῃ ἐνδιαφέρον περὶ αὐτῶν ἐν τῇ δυσχερεῖ καταστάσει των καὶ μόνον ἐκείνοι γνωρίζουν τί χαρὰν ἠσθάνθησαν. Μετ'

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Ἔβρα ἤρξατο ἐγκαταλείπειν τὴν ἀπὸ πολλοῦ περιβάλλουσαν αὐτὴν κενὴν παγερότητα, ὡς θερμάστρα, ἧτις, ἐσθεσμένη καθ' ὅλον τὸ θέρος, πληροῦται καυσοξύλων καὶ ἀναδίδει φλόγας ὑπὸ τὴν πρώτην πνοὴν τοῦ χειμῶνος, οὕτω καὶ ἡ Ἔβρα μετὰ τὰ πρώτα ψύχη τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ ὑπὸ τὴν προσεγγίζουσαν ἀπειλὴν τῶν κοινοβουλευτικῶν κεραυνῶν, ἤρξατο ἀπὸ τῆς χθὲς κοσμουμένη διὰ πολιτικῶν Δελτίων. Καὶ εἶτι πρὸς: ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ ὡς πρώτη εἰδησις, ἀντὶ συνήθους τινὸς ἀναγραφῆς τηλεγραφήματος ἐξ Ἀλεξανδρείας ἡ ἐπισήμου ἀφίξεως, περιέχει πολιτικὴν ὁμολογίαν τῆς Συντάξεως περὶ ἐλευθερίας σκέψεως καὶ φρονήματος ἐπὶ ἐπὶ ἐλευθέρως καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς κυβερνήσεως. Εἶνε οἱ λόγοι τῆς. Καὶ νομίζομεν ὅτι βλέπομεν τὸν κ. Τρικούπην πρὸ τοῦ καθρέπτου συνάπτοντα συζήτησιν πρὸς τὸν ἕτερον Τρικούπην, τὸν ἐντὸς τοῦ καθρέπτου κτλ. κτλ.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐξακολουθεῖ ἐργαζόμενος καὶ τελειῶν καὶ ἀναμορρῶν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ κλάδου, τῶν τῶσων δεομένου παρ' ἡμῖν, ὃν ἀνέλαβε νὰ διοικήσῃ. Μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως ἀναγγέλλομεν τέσσαρας νεωτερισμοὺς, μετ' οὗ πολὺ εἰσαγομένους, καὶ οὐκ ὀλίγον ζυγίζοντας εἰς τὴν ἀξιοπρεπῆ λειτουργίαν τῆς ἐκπαιδεύσεως. Εἶνε αὗται: ἡ γυμναστική καὶ εἰς τοὺς Ριζαρίτας, διότι δὲν ἔπειτα ὅτι, ἐπειδὴ τὸ ράσον εἶνε εὐρὺ, πρέπει νὰ καλύπτῃ καὶ τὴν μαλθακότητά. Δεύτερον ἡ σκοποβολὴ δι' ὄπλων Φλωμπέρ. — ὄπλων ἐκτελούντων ἀνευ κρότου τὴν ἐργασίαν των, — εἰς τὸ Δημόσιον Γυμναστήριον. Τρίτον, ἡ ἱστορία τῆς Γυμναστικῆς καὶ ὑγιεινὰ παραγγέλματα, εἰς τὰ Γυμνάσια καὶ τέταρτον, ἡ αὐξήσις τῶν μιθῶν τῶν διδασκάλων τῆς Γυμναστικῆς εἰς δρ. 180.

Ἐπειδὴ ἐξεφράσθησαν ἀμφιβολίαι ὅτι ὁ διαπρεπὴς συνδημότης μας κ. Κ. Φρεαρίτης δὲν θὰ ἐδέχετο θέσιν μέλους τοῦ ἀδελφάτου τοῦ Νοσοκομείου, εὐχάριστος ἀναγγέλλομεν ὅτι προθυμῶς ἀπεδέξατο, τοῦθ' ὅπερ ἐμποεῖ γενικὴν εὐχαρίστησιν, διότι δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι ἤδη τὸ Νοσοκομεῖον εὖρε τὸν ἀληθῆ κύριόν του.

Δι' ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου ἐπετραπὴ συμφώνως πρὸς τὸν πέρσι ψηφισθέντα ΛΚΕ'. Νόμον ἢ χρῆσις τῆς συμβολικῆς καὶ συνθηματικῆς ἀνταποκρίσεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Κράτους διαμειβομένων τηλεγραφημάτων. Εὐχάριστος καὶ τούτο διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κοινωνικῶν σχέσεων καὶ τῶν συμφερόντων τῶν πολιτῶν.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ἀρξάμενοι αἱ ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς πενήτηκοντα ἐνωμοταρχῶν μόλις πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐπερατώθησαν. Φρονούμεν ὅτι μετὰ τετράμηνον περίπου παράτασιν ἐξετάσεων, πᾶσα περαιτέρω ἀναβολὴ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων, εἶνε ἀδικία πρὸς τοὺς ἀναμένοντας καὶ ζημιουμένους οὕτω. Καὶ τοῦτο γράφομεν, διότι, ὡς μανθάνομεν, ἡ ἐπιτροπὴ σκοπεῖ νὰ προβῇ καὶ εἰς ἐξετάσεις χωροφυλάκων, αἵτινες παραταθῆσονται ἐπὶ πολὺ, πρὶν ἢ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν ἐξετασθέντων ἐνωμοταρχῶν. Καλὸν θὰ ἦτο νὰ διορθοῦντο συμφορώτερα τὰ πράγματα.

Ἐπὶ τῶν παθόντων ἐν Θεσσαλίᾳ ἀδελφῶν ἡμῶν ἐκ τῆς

ὑπερφημίας ἐπεδείκνουν τὴν ἀξιοπρεπῆ πολιτείαν τοῦ ἑλληνοπροξένου εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐμυκτήριζον αὐτοὺς πρότερον ἐπὶ τῇ τότε ταπεινώσει τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος καὶ μετὰ θάρρους διπλοσίου ἐξηκολούθησαν τὸν κατὰ τῶν ξενικῶν ἐπιρροῶν ἀγῶνα, φανταζόμενοι ὅτι μακρὰν ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου οἱ κυβερνῆται αὐτοῦ συμπαθῶς ἀτενίζουσι τὴν ὑπὲρ διασώσεως τῆς ἑλληνικῆς τῆς καρδίας παλίουσαν Κρήτην. Φυσικώτατον ἦτο ἡ ἀκριβῶς διὰ τὴν ἐν Κρήτῃ πολιτείαν του τιμωρία τοῦ κ. Μαυρομαμάτη νὰ γεννηθῇ ἐν Κρήτῃ, ὅχι ἀποθάρρυνσιν, ἀλλ' εἰδὸς τι ἀπογοητεύσεως ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς Ἑλλάδος καὶ μίαν δικαίαν ἀγανάκτησιν. Ὁ ἀδικηθεὶς πρόξενος ἀρνούμενος εὐγλώττως ὑπερήσπισεν ἑαυτὸν καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκη ἄλλης συνηγορίας. Ἐάν, συκοφαντηθεὶς, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ἀναδράμῃ εἰς τὴν παρελθούσαν ὑπηρεσίαν του καὶ ταύτην συνδύαξῃ πρὸς τὴν τελευταίαν ἐν Κρήτῃ διαγωγὴν του, ἵνα οὕτως ἡ κοινωνία, ἔχουσα πρὸ ἑαυτῆς πάντα τὰ στοιχεῖα, δυνήθῃ ἀσφαλέστερον νὰ κρίνῃ, τοῦτο ἡμεῖς τὸ θεωροῦμεν τῶσφ φυσικὸν καὶ ἐπιτρεπόμενον εἰς ἀδικηθέντα, ὅσφ καὶ δευτερεῖον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ὑφ' ἣν τὸ ζήτημα ἐνδιαφέρει τὴν Κρήτην.

Διότι τούτο εἶναι τὸ χεῖριστον πάντων· βεβαίως ἡ Ἑλλ. κυβέρνησις ὅλας τὰς κατηγορίας τῶν Τούρκων καὶ τῶν μισέλλητων, ἅς καθ' ἑκάστην ἐκτοξεύουσι κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κρήτης, παραδέχεται ὡς ἀληθῆς καὶ ἐπικυροῖ διὰ τῆς πράξεως τῆς ὅτι, καθ' ἑκάστην ὁ Φωτιάδης γράφει εἰς τὸν Σουλτάνην, ὅτι δηλ. ἡ Κρήτη μένει κατευχαριστημένη ὑπὸ τὴν εὐωδίαν τῶν πυλῶν τοῦ Πατισάχ, καὶ μόνον οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος παραξίαι δὲν τὴν ἀφίουν ἥσυχον νὰ ροφᾷ τὴν ζωογόνον ἐκείνην αὐραν. Ἀλλ' ἰδοὺ εὐρέθη ἡ κυβέρνησις τοῦ Τρικούπη, ἧτις περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν ἡσυχίαν τοῦ Σουλτάνου, τιμωρεῖ τοὺς θρασεῖς τούτους ὑπαλλήλους τῆς. Ὡ διπλωμάται τῆς Ἑλλάδος! ἄνθρωποι εἶσθε μὲ νοῦν ἢ χωρὶς νοῦν; Εἰς ἡμᾶς τῶσων ἀκατανόητον, τῶσων χονδρὸν φαίνεται τούτο, ὥστε σταυροκοποῦμεθα καὶ ἀποροῦμεν μετὰ τὴν ἡλιθιότητά σας. Καὶ δὲν σὰς παρέχει αὐτὴ ἡ Κρήτη καθ' ἑκάστην ἀπειρα ἐπιχειρήματα ὅπως ἀποδείξῃτε τὸ ἐναντίον, ὅπως πείσητε τὸν κόσμον ὅτι ἡ Κρήτη πράττει μόνον ὅ,τι ἡ καρδιά της τῇ ὑπαγορεύει; Ἡ χθεσινὴ διαγωγή της ἐν τῇ Συνελεύσει, ἡ σημερινὴ ἐν τῷ βακουφικῷ ζήτηματι—ἐν ἀπουσίᾳ παντὸς ἑλληνοπροξένου—αἱ αἰώνια διαμαρτυρία της, τὰ τόσα αἱματὰ της δὲν σὰς ἤρκεσαν ὅπως πείσητε τὸν κόσμον, ὅτι ἀδίκως σὰς καθιστὰ ὑπευθύνους διὰ πᾶν ὅ,τι ἡ Κρήτη πράττει; Ἀλλὰ τότε τί διπλωμάται εἶσθε σεις ποῦ νὰ σχισθῇ ἡ γῆ καὶ νὰ σὰς καταπῇ; Ταπεινοῦσθε σεις, ἀφοῦ τὸ ἀνέχεσθε δὲν ἔχετε ὅμως κανὲν δικαίωμα νὰ ταπεινοῦτε καὶ τὴν Κρήτην, παριστῶντες αὐτὴν ὄργανον τῶν πρακτῶν σας. Ἡ Κρήτη ἔχει αὐτοβουλίαν. Ὅ,τι πράττει, τὸ πράττει ἀφ' ἑαυτῆς. Τὸν μῶμον, ὃν ἠθέλησατε νὰ τῇ προστρίψῃτε, δὲν θὰ τὸν ἀνεγθῇ καὶ εἰμὶ βέβαιος ὅτι ταχέως θέλει διαμαρτυρηθῆ κατὰ τῆς ὕδρευς, ἢν διὰ τῆς πράξεώς σας φαίνεσθε κυροῦντες, καὶ θέλουσι ἐπισήμως ἀποκρούσει τὴν ὕβριν ταύτην, ἧτις ἀπὸ αὐτῆς τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως προερχομένη θὰ ἠδύνάτο ἐλευθέρως νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς τύχης τῆς ταλαίνης Κρήτης.

Κύδων

δεινής πλημμύρας συνέστη επιτροπή δεκαπενταμελής, προεδρευομένη υπό του Μητροπολίτου, αποτελουμένη δὲ ὑπὸ τῶν ἐγκριτωτέρων παρ' ἡμῖν Γραμματέως ταύτης εἶνε ὁ Θεσσαλικὸς βουλευτὴς κ. Ἰσχυμάχος. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐδημοσίευσεν προκήρυξιν, δι' ἧς αἰτεῖται τὸν ἕρανον τῶν Ἑλλήνων πρὸς εὐκολίαν δὲ τῆς συλλογῆς τῶν συνδρομῶν, δηλαδὴ ὅτι ἰδρυθῶσονται ἰδίαι ἐπιτροπαὶ ἐν τοῖς κυριωτάτοις κέντροις τῆς τε ἐλευθέρας Ἑλλάδος, καὶ ὅπου ἂν ὑπάρχῃ ἑλληνικὴ κοινότης. Εἶνε περιττὸν, νομίζομεν, νὰ ὑποδείξωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας τίνα συνδρομῆν, καὶ τίνα περιθάλψιν ὀφείλουσι νὰ παράσχωσιν εἰς κατὰστροφέντας ἀδελφοὺς καὶ ὁμοφύλους. Καθ' ἡμᾶς καταλληλοτάτον κέντρον πρὸς συλλογὴν τοιούτων συνδρομῶν, ἐκτὸς τῶν γραφείων τῶν ἐφημερίδων, δύναται νὰ ὦσιν καὶ οἱ ναοὶ, ἐνθα ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τιμίου διαχειριστοῦ δύναται νὰ παρέχῃ τὸν ὀβολόν του.

Ἡ μουστράφης κ. Σαπφῶ Λεοντιάς μετὰ τῆς χαριτοδρῦτου θυγατρὸς αὐτῆς Κορίννης ἐπεσκέφθη καὶ δευτέραν φορὰν τὸ Πανεπιστήμιον, παραστᾶσα τὴν μὲν Τετάρτην ἐν τῇ παραδόσει τοῦ κ. Κόντου, χθὲς δὲ ἐν τῇ τοῦ κ. Μιστριώτου, ὅστις καὶ συνέστησεν αὐτὴν ὡς ποιήτριαν. Ἡ φιλομουσία τῆς κ. Σαπφῆς δὲν εἶνε ἀγνωστος ἀλλ' ὅμως αἱ τοιαῦται αὐτῆς ἐπισκέψεις ὑπομνησκουσιν εἰς ὑποίας περιπαθεῖς καὶ φιλοστόργους ἀγκάλας εἶναι παραδεδομένη ἢ ἐν Σταυροδρομίῳ Κωνσταντινουπόλεως «Παλλάς», τὸ μέγα δηλ. ἐκεῖνο Παρθενωγαγεῖον τοῦ δούλου ἑλληνισμοῦ, πρὸς ὃ τρέφεται γενικὴ ὑπόληψις.

Καὶ δευτέραν φορὰν προσκαλοῦνται σήμερον οἱ ἐνταῦθα Μακεδόνες φοιτηταὶ καὶ μὴ τοιοῦτοι ἐν τῷ καταστήματι τῆς Δημαρχίας περὶ τὴν 8ην ὥραν μ. μ. Ἐν τῇ πρώτῃ συ-

νόδιῳ ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως ὑπὸ τῶν προσελθόντων ἢ συγκρότησις «Μακεδονικοῦ Συνδέσμου» ἐνταῦθα, σήμερον δὲ πρόκειται, καθὼς ἐμάθομεν, περὶ συζήτησεως τοῦ σκοποῦ τοῦ Συνδέσμου καὶ τῶν μέσων πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτοῦ. Τὸ «Μὴ Χάνεσαι» εὐχεται εἰς τοὺς Μακεδόνες πλήρη ἐπιτυχίαν τῆς ἰδέας αὐτῶν, ἀλλὰ συνιστᾷ αὐτοῖς περισσότερα ἔργα, καὶ ὀλιγώτερα λόγια. Περὶ δὲ προθυμίας δὲν ἀμφιβᾶλλει.

Εἰς τὸ φύλλον τῆς δευτέρας δημοσιεύομεν ἐκλογικὴν ἐπιστολὴν πρὸς Γορτυνίους τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ κ. **Γ. Κολοκοτρώνη**, ἀναγνωσθησομένην βεβαίως μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος.

Δικασθεὶς ἐν τῷ Β. Δικαστῆ Στρατοδικεῖῳ, ἠθωώθη παμψηφεί ὁ ἀνθυπασπιστὴς τοῦ Πεζικοῦ Ἡλίας Βάγιας, καὶ οὕτω ἀπεδόθη δικαιοσύνη τῷ ἀδικηθέντι ἀξιωματικῷ.

Ὁ ἐν τῷ Β' Στρατοδικεῖῳ δικασθεὶς διὰ τὸν φόνον τοῦ ληστοῦ Σδάρνα ὑπόλοχαγὸς Μυρούλης κατεδικάσθη εἰς ἐνδεκάμηνον μόνον φυλάκισιν.

Παρακαλεῖται ὁ ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης Μεσσηνίας νὰ δίδῃ τὸ *Μὴ Χάνεσαι* εἰς τὸν αὐτότι ἀξιότιμον συνδρομητὴν μας κ. Γεώργιον Α. Καραδζάν, φαρμακοποιόν, διότι ἀφ' ἧς ἐνεγράφη συνδρομητῆς, δὲν λαμβάνει φύλλα.

Καὶ δὲν ἀρκεῖ ὅτι τὸν ὑπεγράψεν τὸ λάθος τοῦ ἐν Λεωνιδίῳ πράκτορος τοῦ Γουδῆ νὰ ἐξέλθῃ εἰς Πειραιᾶ ἀντὶ τῆς Αἰγίνης, ἀλλὰ καὶ τὸν καθυπεχρέωσεν ὁ κ. πλοίαρχος νὰ πληρώσῃ τὴν διαφοράν τοῦ ναυλοῦ ὁ χθὲς ἀφικόμενος φίλος κ. Ι. Ν. Παύλου.

Ἄνεχώρησεν εἰς Φιλιατρὰ ὁ λαμπρὸς ἄνθρωπος κ. Δ.

31 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 31

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνήχ. ἰδ. ἀριθ. 396)

Τὴν εἶδε μίαν ἡμέραν, παχειὰ καὶ κατακόκκινη, μὲ τοὺς βραχίονας στολισμένους μὲ *δαντέλλες*, μὲ μικρὰ *μπελερίνα* ἐξ ἀστραχῆν ἐπὶ τῶν ὤμων, ζυγίζουσαν *μπριόλλες* εἰς χαλκίνην πλάστιγγα. Καὶ αὐτὸς, ὁ Μουλινέ, ἔγεινεν ἑκατομμυριοῦχος καὶ κατοικοῦσεν ἕνα περίφημον μέγαρον, εἰς τὸ βουλεβάρτον Μαλέρβ. Ποία σχέσις ἔμποροῦσε νὰ ὑπάρχῃ μετὰξὺ ἐνὸς πρώην ἔμποροδίκου καὶ μίας κρεοπώλιδος λαμπύρας ἀπὸ υγιείαν; Ἡ τύχη ἔθεσεν εἰς τάξιν τὰς πρελλὰς

ἐλπίδας τῶν καὶ χωρίζουσα αὐτούς, εἶχε βάλει τὸν καθένα εἰς τὴν θέσιν του. Δὲν θὰ ἐγένετο τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὴν δεσποινίδα Μουλινέ καὶ τὸν δούκα;

Νυμφευόμενοι, ἦσαν καταδικασμένοι νὰ ὑποφέρωσι, τίς οἶδε, ποίας στερησεις, χωριζόμενοι, καθένος θὰ ἐλάμβανε, τὴν θέσιν ἢ ὅποια τῷ ἀνῆκε. Ὑπανδρευομένου τοῦ δουκὸς, ἡ Κλαίρη δὲν θὰ ἔλειπεν ἀπὸ τοῦ νὰ εὕρῃ σύζυγον ἄξιον ἑαυτῆς. Μάλιστα, καὶ αὐτὸς ἀκόμη, ὁ Μουλινέ, θὰ ἔβαζε ὄλα τὰ δυνατὰ του διὰ νὰ τῆς εὕρῃ αὐτὸν τὸν σύζυγον.

Καὶ ἔπειτα, ἐν τῷ πνεύματι του μία ἰδέα ἐκυριάρχει ὅλων τῶν ἄλλων, ἐκεῖνη τοῦ νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς πόθους του. Εἶχεν ἰδεῖ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ δουκὸς Βλινγνὸ τὸν γαμβρὸν, τὸν ὅποιον ἤθελε διὰ τὴν κόρην του, δὲν ἦτο ἄνθρωπος, αὐτὸς, ὁ ὅποιος εἶχεν ἐκβιάσει ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν τύχην, νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ ὅ,τι δῆποτε ἐν τῷ κόσμῳ νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ποῦ τοῦ ἤρεσκε. Εἶχεν ἀποφασίσει ἡ κόρη του νὰ γίνῃ δούκισσα, ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Καὶ θὰ ἐγένετο.

Ἄλλως, ἡ ἔπαυλις τῆς Βαρένης, διὰ τῆς ἐπιβαλλούσης μεγαλοπρεπειᾶς του, εἶχε κολακεύσει φοβερὰ τὴν ματαιότητα τοῦ Μουλινέ. Οἱ πύργοι μὲ τὰς ἐπάλλξεις των, αἱ πολεμιστραι, τὸ ἀρχαῖον ὠρολόγιον, τὸ ὅποιον ἐσήμαινε σοβαρῶς τὰς ὥρας, ἤρεσαν εἰς τὸν ὄψιπλουτον αὐτόν. Φουσκωμένος ἀπὸ ματαιότητα, ὁ πρώην ἔμποροδίκης ἐνόμισεν ὅτι εὕρε τὴν θέσιν του ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν σωματοφυλάκων, ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς ὁποίας ἦσαν ἐξωγραφημένα τὰ οἰκόσημα ὄλων

Φωτινόπουλος θερμοὺς καὶ ἀκλόνητος; πολιτικὸς φίλος τοῦ κ. Σωτηροπούλου.

Ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς ἀνά τὴν Στερεάν περιοδείας τοῦ ὁ φίλος κ. Μηνᾶς Βρατσάνος, μέλος τῆς ἐν Πειραιεὶ ἐμπορικῆς ἐταιρίας «Γεωργόπουλος καὶ Βρατσάνος.» Πρέπει νὰ τὸν ἀκούσετε, κ. Τρικούπη, ὅπως πληροφορηθῆτε ποία ἀνεφάρμοστος ἐφαρμογὴ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν οἰνοπνευμάτων Νόμου σας γίνεται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις!

Ὁ δήμαρχος Πειραιῶς ἀφοῦ ἔρριψε τὸν Μουτζόπουλον τῶρα ἤρχισε νὰ ῥίπτῃ καὶ ἐν ἐκάστη διασταυρώσει ἰδοῦ πολυφώνους φανούς οὓς ἀσκόπως εἶχε τοποθετήσῃ ὁ τελευταῖος. Ἄλλου εἶδους πάλιν αὐτὴ ἡ *μαστοροχαιλαστικὴ* ἐργοδημιουργία τοῦ δημάρχου.

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐπανεκάμψεν ἐκ Σόφρας τῆς Βουλγαρίας ὁ Κωνσταντῖνος Ι. Σούτσος, νεαρὸς δικηγόρος ἐκ τῶν καλλίστων παρ' ἡμῖν δικηγόρων πλήρης ζωρότητος καὶ πλούσιος εἰς γνώσεις ἀνατολικῶν πραγμάτων, ἅτινα ἐπὶ ἔτος ἐλόκληρον ἐμελέτησεν ἐν Ἀνατολῇ καὶ πλησίον τοῦ φιλοξενούντος; αὐτὸν λαμπροῦ ἀδελφοῦ του καὶ φίλου ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ι. Σούτσου γραμματέως τῆς ἐν Σόφια ἑλληνικῆς ὑποπροσέβειας, καὶ θέλει πιθανῶς ἐξακολουθήσῃ τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα καὶ ὁ κυρίως διεκρίθη ὡς ἰσχυρὸς ποινικολόγος.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βόλος, 18 Ὀκτωβρίου

«Καὶ διαφύλαξε Κύριε, τὴν πόλιν ταύτην ἀπὸ ὄργης, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας καὶ ἐμφυλίων πολέμων.» Ἰδοὺ ἡ εὐχὴ ἢν νομίζω ὅτι ὀφείλει πᾶς κάτοικος τοῦ

τόπου νὰ ἀναπέμψῃ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκάστην πρωΐαν. Διότι, ἂν δὲν διακρινώμεθα ὡς *μαχαιροβάλλται* καὶ *ἀλληλοτρογώμενοι*, μὲ κατάρτας ὅμως, σεισμούς, καταποντισμούς καὶ φωτιαῖς δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ἔχωμεν σχέσεις.

Μὴ ζητήσητε περιγραφὴν, διότι οὔτε γράφεται οὔτε περιγράφεται, οὔτε συγγράφεται ἢ καταγράφεται ἡ δευτέρα αὕτη θεομηνία, ἢν ἐφ' ἑβδομάδα ὄλων ἐπάθομεν. Εἶπον ἐν ἀρχῇ, καὶ ἐπαναλαμβάνω αὖθις τὴν εὐχὴν, ὅπως σωθῶμεν ἀπὸ μέλλουσας ἰσως καταστροφῆν. Δὲν χρειάζεται παρὰ ἐλαφρὸς σεισμός ἢ τρίτη πλήμμυρα ὅπως ὁ Βῶλος μεταβλήθῃ ἀπὸ νερὸν εἰς Σόδομα καὶ Γόμορρα, οἱ δὲ νεοὶ ἀδελφοί μας καὶ οἱ *σπεύσαντες* ἔξωθεν, εἰς στήλην ἄλατος.

Αἱ οἰκίαι μας πλήρεις ὑδάτων τὰ ὑπόγεια τούτων πίθος Δαναίδων, πληρούμενα, κενοῦμενα καὶ μετὰ μικρὸν πληρούμενα πάλιν. Διότι αἱ οἰκίαι τοῦ Βόλου ὠκοδόμηται πᾶσαι ἐπὶ ἄμμου, ἐκ τῆς θαλάσσης ἐλυθούσης, ἢ ἐπὶ χώματος ἐκ τῶν ὀρέων καὶ τῶν ρευμάτων κατελθόντος; ἕδαφος στερεὸν οὐδαμοῦ εὕρηται.

Ἐὰν τοιαύτη πόλις, τοιοῦτους ἔχουσα οἴκους, πρέπει νὰ ἀνοικοδομηθῇ ποτὲ, δὲν γνωρίζω ἀλλ' ὁ Θεὸς νὰ μὲ βοηθήσῃ, ἂν τοιαύτην ἀνοικοδόμησιν ἀποφασίσῃ, νὰ ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὴν ἀναγινώσκω μακρόθεν, ὡς ὑμεῖς. Εὐχάριστον ἐν τούτοις εἶνε ὅτι διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων τούτων θεομηνιῶν λυθῆσεται εὐχερέστερον καὶ τὸ βακουφικὸν ζήτημα, ἀλλάσσον μικρὸν ἤδη καὶ τὸ ὄνομά του, μεταβαλλόμενον εἰς μαγκουφικόν, διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς ἐν Λαρίσῃ ἐπελυθούσης.

Ἐξακολουθεῖ ζωηρῶς ἀκόμη ἡ τῶν πολιτῶν ἐργασία πρὸς κένωσιν τῶν οἰκιῶν ἀπὸ τῶν ὑδάτων. Ὅπουδῆποτε καὶ ἂν διέλθῃ τις, δὲν βλέπει παρὰ ἀνθρώπους μὲ κουβάδες ἢ κοιλὰ ἔς τὰ χεῖρα, μὲ φτιάρις, μὲ σίδηρα, μὲ σανίδες, καταμέστους λάσπης καὶ χώματος, βλασφημοῦντας ἢ θεομένους, οἱ

τῶν συμμάχων τῆς ἀρχαίας τῶν Ἑστρέλ οικογενείας. Ἐν τῷ δωματίῳ τῷ ἀνακαινισθέντι μὲ θρησκευτικὴν ἀκριβείαν, ἐν ᾧ εἶχεν ἀναπαυθῆ ἡ Κάρολος ὁ Ε', ὁ Μουλινέ εἶχε τὴν ἀναίδειαν νὰ ἐγκατασταθῇ.

Μὲ ἀνεκδιήγητον εὐχαρίστησιν, ὁ ἔμπορος τῆς σοκολάτας ἐκοιμήθη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ὅπου, καὶ ὁ νικητὴς τῆς Παθίας. Ἀκούσας τοὺς οἰκίους τῆς ἐπαύλεως νὰ ὀνομάζωσι τὸ δωμάτιόν του, *δωμάτιον τοῦ αυτοκράτορος*, ἐλησμόνησε τὸν πρόσφατον ἀνακαινισμὸν, τὴν ἀγορὰν νέων ἐπίπλων. Ἐφραντάσθη ὅτι ἦτο τὸ αὐτὸ πάτωμα, οἱ αὐτοὶ τοῖχοι, μετὰξὺ τῶν ὁποίων ὁ μέγας ἀνὴρ εἶχε ζήσει ὀλίγας ὥρας, καὶ ἐξέλεξεν αὐτὸ τὸ δωμάτιον, διὰ νὰ κατοικήσῃ. Ἐκύλισε τὸ χυδαῖον σῶμά του ἐντὸς τῆς περιστόλου κλίνης, τῆς τοποθετημένης ἐπὶ μεγαλοπρεποῦς κρηπίδος καὶ καλυπτομένης ἀπὸ μεταξωτὰ παραπετάσματα. Ποτὲ δὲ δὲν ἔπαυεν ἀπὸ τοῦ νὰ λέγῃ μετ' ἐμφάσεως. «Τὸ ἔκκρεμές του τὸ ἐκούρτισε ἄλλοτε ὁ Κάρολος ὁ Ε'». Ἐπίστευεν ἀδιστακτικῶς ὅτι ὁ μέγας αυτοκράτωρ ἐνησυχολεῖτο καθ' ὄλον του τὸν βίον εἰς τὸ νὰ ρυθμίξῃ ὠρολόγια, ὅπως τὸ ἔκκαμαν ἀργότερα εἰς τὸ Σαιν-Ζουστὲ διὰ νὰ διασκευάσῃ τὴν πλῆξιν, ἧτις κατετίθωσκε τὸ εὐρὺ πνεῦμά του.

Ἡ Ἀθηναῖς, ὀλιγώτερον ὑποκειμένη εἰς τὰς ἀπολαύσεις τῆς ἱκανοποιήσεως ὑπερηφανείας τῆς, δὲν εἶδε τὸ φρούριον ἢ ὡς ἀπειλητικὴν ἐπαλξίν, ἀφ' ἧς θὰ ἐπέπιπτε κατὰ τῆς ἔχθρας τῆς. Εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τῆς τὸ μεγαλειότερον προτε-

ρημα τῆς βαρόνης ἦτο ὅτι ὕψου τοὺς ὑπερηφάνους καὶ λαμπροὺς πυργίσκους τῆς μόλις δύο λεύγας μακρὰν τοῦ Μπωλιέ. Ἐκεῖθεν ἐδέσποζε τῆς θέσεως καὶ θὰ μπορούσε ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ νὰ ἐκλέξῃ τὴν ὥραν, καθ' ἣν θὰ ἤδύνατο νὰ πλήξῃ ἐκεῖνην, ἢν ἐμίσει δι' ὄλων τῶν δυνάμεων τῆς ὑπάρξεώς τῆς.

Ἐπιδεξίως εἶχε λάβει πληροφορίας ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἀκόμῃ τῆς ἐγκαταστάσεώς τῆς, ἢ ὅποια εἶχεν ἀκολουθήσει τὸ παρὰ τοῦ Μπασελίνου συνταχθέν συμβόλαιον. Ἦξευρεν ὅτι ἡ βαρόνη εἶνε πλησίον τῆς Κλαίρης. Ἀλλὰ μία ἀπειλὴ περισσότερο δὲν μπορούσε νὰ τὴν φοβίσῃ. Ἀπ' ἐναντίας, διεθρύπτετο ἐπιχαρίτως ἐν τῇ σκέψει ὅτι θὰ ἐθριάμβευε ταπεινοῦσα τὴν ὑπερήφανον Κλαίρην ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς βαρόνης.

Πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἡ Ἀθηναῖς καὶ ὁ Μουλινέ κατώκου εἰς τὸ φρούριον. Ἀφοῦ ἔκαμε λεπτομερῶς καὶ πολλάκις τὸν κύκλον τοῦ κήπου του, καὶ ἀφοῦ ἐπεσκέφθη τὰ λαχανικά του, ὁ ἀγοραστὴς τῆς Βαρένης ἤρχισε νὰ πλήττῃ φοβερὰ ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ του, ὅτε τηλεγράφημα, ἐρχόμενον κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς πόλεως, ἀνήγγειλε τὴν ἔλευσιν τοῦ δουκὸς, τὸν ὅποιον δὲν ἐπερίμενε τόσω γρήγορα.

Ἡ αἰρηνδιὰ αὐτῆ ἀφίξις ἐτάραξε ζωηρῶς τὴν Ἀθηναῖδα. Ἡ νέα ἐφοβήθη μήπως ὁ δούξ εἶχε διάθεσιν ν' ἀντιπράξῃ κατὰ τῶν σχεδίων τῆς. Βέβαια θὰ εἶχεν ἔλθει εἰς τὸν Γάστωνα ἡ ἰδέα τοῦ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰς διακίας τῆς οἰκονομείας του δυσαρεσκείας. Καὶ πῶς ὅτε ἡ δεσποινὶς Μουλινέ θὰ

νοθαρείς ή νήφοντας, άλλους με καστέλας και καζάνια, με κανδηλέρια ή στρώματα και καρέκλες, διότι και μετοικεσίαν μεγάλην επέβουον.

Η ιδιωτική δε θέλησις και ή κατά τό δοκοῦν και συμφέροντι εκάστῳ, καταστροφή τῶν ὁδῶν ἐν πλήρει ἰσχύϊ. Διότι, ἀπίστευτον ἀληθῶς, οὐδαμοῦ τό βλέμμα μου συνήντησε ἐν τοιαύταις ὥραις, ἀληθοῦς φόβου και τρόμου, ἀπαιτουμένην και ἀναπόφευκτον, δημαρχικὴν πρόνοιαν, μέριμναν, ἐργασίαν. Μόνον τὸν δημοτικὸν Σύμβουλον και δικηγόρον Πολίτην, τὸν καλὸν και ἀριστον αὐτὸν νέον, εἶδον ἐφιππον τρέχοντα ὅπου τό καθήκον ὠδήγει αὐτόν. Καύμενε Σούτσε! τί θά ἐπάθαινες ἀν, Δήμαρχος Σὺ, ἐκάθευδες ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ;

Και ὅμως, αὐτε ή ιδιωτικὴ πτωτοβουλία, ὡς εἶχε καθήκον, ἐπραξέ τι. Κατέστράφησαν οἰκίαι, ἀπολέσθησαν ἄνθρωποι, ἑκατοντάδες χιλιάδων δραχ. ἀπολέσθησαν, ὁδοὶ μετεβλήθησαν, δένδρα ἐξεριζώθησαν, ποταμοὶ νέοι ἐσχισματίσθησαν, ή πόλις ὅλη ήπειλήθη, και ὁ μπακάλης πωλεῖ τό ριζόνι του τό βρεγμένο, ὁ χασάπης τό κρέας του τό βρωμισμένο, ὁ ἐβραῖος ἀλλάζει λίραις (μόνον αὐταὶ δὲν μεταβάλλονται), ὁ παπουτσῆς προσθέτει και δεύτερο πάτο, ὁ δικηγόρος ζητεῖ πελάτας δι' ἀποζημιώσεις, οἱ ἱατροὶ πούντες και βυζικάντια, οἱ δασκάλοι συμμαζεύονται εἰς τὰ σπητάκια των σάν φρόνιμοι, και μόνοι οἱ ἀτυχεῖς στρατιῶται ἐκτελοῦν τὰς ὑποχρεωτικὰς ἀγγαρείας των. Αὐτῆ, αὐτῆ ἀκριβῶς εἶνε ή κατάσταση σήμερον τοῦ Βόλου.

«Και διαφύλαξε κύριε τὴν πόλιν ταύτην ἀπὸ σεισμοῦ ή καταποντισμοῦ».

Ἀναγράψατε, μετὰ λύπης, ἐν ταῖς στήλαις τοῦ «Μη Χάνεσαι» τὴν καταστροφήν τοῦ ἐντεῦθεν εἰς Λάρισσαν σιδηροδρόμου. Ἀπάσας τὰς γραμμὰς ἀν διέλθετε, δὲν θά εὑρετε παρὰ σιδηρὰς ράβδους και ἐλάσματα σιδήρου ἐπὶ ξυλίνων τραβερσῶν, και ὑπ' αὐτὰ. . . χάος. Ποῦ και που συναντᾶτε,

ἀβλαβῆ μείναντα, τινὰ μέτρα ὁδοῦ, ἄτινα βεβαίως θέλουσι λάβει τὴν τύχην τῶν ἄλλων.

Κατὰ τὴν γνώμην εἰδήμονος, εἰς τὴν πληροφορίαν τοῦ ὁποῖου δὲν μοὶ ἐπιτρέπεται ν' ἀμφιβάλλω, οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τό ἔργον τοῦτο, δὲν ἔχουσι παρὰ τό ἥμισυ, κατ' ἀνώτατον ὅρον, τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου, εἰς χεῖράς των' τό ἕτερον ἥμισυ ἀπολέσ' ἦ. Ἀφοῦ, ὡς μοὶ εἶπον, αἱ ζήμια ὑπερβαίνουσι τὰ δύο ἢ δύο ἥμισυ ἑκατομμύρια, ἀπαιτοῦνται βεβαίως ἴσα ποσὰ πρὸς ἀνθρώπων τῶν ἀπολεσθέντων ἐπομένως, κατὰ μέσον ὅρον ἔχομεν ζήμιαν πέντε ἑκατομμυρίων. Και, ὡς ἐνωθεῖτε, ή ζήμια αὕτη βαρύνει τὸν κύριον τοῦ σιδηροδρόμου. Διότι αἱ ἐργασίαι ἀναλαμβάνονται και περαιούμεναι ἐργολαβικῶς, παραδίδονται ἀμέσως. Αἱ καταστραφεῖσαι δὲ γραμμὰι, καθὼ περαιουμέναι, εἶχον παραδοθῆ πρὸ τῆς πλημμύρας.

Κατ' ἀκολουθίαν εἰσέρχεται ὁ πολυπαθὴς οὗτος σιδηροδρόμος, εἰς νέον στάδιον ἀγῶνος. Διότι ἐκτός, τῶν ζήμιων, ἀς προέγραφα, θέλει ὑποστῆ τὴν πολὺ μείζονα ταύτην, ἡ τις εἶναι, ή χάραξις νέων ὁδῶν, και ή δι' ἄλλων τόπων διέλευσις τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, ἀφοῦ ἀποδεδειγμένον εἶναι, ὅτι αἱ νῦν καταστραφεῖσαι, τὴν αὐτὴν ποτὲ θέλουσιν ὑποστῆ τὴν τύχην, εἴποτε ἀνεγείροντο.

Δυτηρὸν ὄντως, ὅτι ἔργον, ὅπερ και τὸν τόπον ἤθελε τιμῆσει, και τὴν Θεσσαλίαν ὅλην, ἐκτός τῆς ἠθικῆς και ὀλικῆς ὠφελείας, ἤθελε λαμπρύνει, τοιαύτας ὑπέστη περιπετείας και καταστροφὰς. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ εὐχομαι ὅπως τάχιστα ἴδω αὐτὸν ἀναλαμβάνοντα ἐκ τῶν ἀτυχημάτων, και συνεχίζοντα τό μέγα ἔργον.

Ἀραβῆς

ΑΙ ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ

(ΕΙΔΙΚΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Λάρισα, 18 Ὀκτωβρίου.

Κατακλυσμός ἀληθῆς. Βροχὴ ραγδαίωσιν ἐπὶ δύο ἡμέ-

ἐπεγεῖρει διὰ νὰ πληγῶσῃ τὴν δεσποινίδα Μπωλιέ, βέβαια θά εὑρίσκει σπουδαίαν ἀντίστασιν ἐκ μέρους τοῦ δουκός. Ἡ Ἀθηναῖς λοιπὸν ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργῆσῃ πρὶν ὁ Βλιγνὺ εἶναι εἰς θέσιν νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐλευθερίαν της. Ὁ μνηστῆρ θά ἐφθάνει εἰς τὴν Βαρέννην τὴν αὐτὴν ἡμέραν, εἰς τὰς τρεῖς. Δὲν εἶχε οὔτε στιγμή γιὰ χάσιμο.

Ὁ Μουλινέ, κρατῶν ἀκόμη τὸ τηλεγράφημα, περιεπάτει ἐν τῷ λαμπρῷ ἀνθοκηπίῳ του, τὸ ὅποιον ἐκτείνεται εὐῶδες και πολὺχρωμον ἐνώπιον τῆς προσόψεως τοῦ φρουρίου, ὅταν ή κόρη του με δροσερὰν και κομψὴν τοαλέτταν διυθύνθη πρὸς αὐτόν, ὑποκρῖπτουσα ὑπὸ ἀμέριμον ἐπιφάνειαν τὴν ἀγριότητα τῶν ἀποφάσεών της.

— Παπάκη, πρέπει νὰ πάμε σήμερα εἰς τὴν ἑπαυλιν τοῦ Μπωλιέ, εἶπε μειδιώσα γλυκὺ ρειδίαιμα.

— Καὶ γιατί σήμερα, ἠρώτησεν μ' ἐκπληξὴν ὁ Μουλινέ. Ὁ δουξ ἔρχεται, δὲν εἶναι καλλίτερα νὰ τὸν περιμένουμε; Ὁ μᾶς δεχθοῦν καλλίτερα ὅταν πάμε μάζῃ του. . . ὅταν παρουμεῖσθα.

— Ἴσα, ἴσα αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ γίνῃ, ὑπέλαβεν ή Ἀθηναῖς ἡσύχως. Μεταξὺ τῆς Κλάρας Μπωλιέ και ἐμοῦ δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη μεσολαβήσεως. Καὶ ἴμορῶσε πολὺ δικαίως νὰ παραξενευθῆ, ἐὰν δὲν μάθῃ ἀπὸ τό στόμα μου τό γάμο μου. Ἐπειτα μεταξὺ μας, ή θέσις τοῦ κυρίου Βλιγνὺ θά εἶναι ἄλλο δὺσκόλοδ σ' αὐτὴν τὴν περίστασιν. Καὶ νομίζω ὅτι

θὰ μᾶς εὐγνωμονῆ διότι θά τὸν ἀπαλλάξωμεν ἀπὸ τὰς δυσκολίας τῆς πρώτης ἐπισκέψεως.

Ἀφοῦ μὴ φορὰ γιὰ πάντα καθαρῶσθῃ ή θέσις μας και δὲν εἶνε δυνατόν πλέον νὰ γυρίσωμεν εἰς παλαιὰς ἰδέας, ὅλα θά πάνε λαμπρά. Ὑποθέτω ὅτι δὲν φοβεῖσαι νὰ σὲ δεχθοῦν ἄσχημα;

— Νὰ μὲ δεχθοῦν ἄσχημα! ἐφώναζεν ὁ Μουλινέ, ἀνορθούμενος ἐν ὅλῳ τῷ ὕψει τοῦ ἀναστήματός του και βυθίζων ἀποφασιστικῶς τὰς χεῖράς του εἰς τὰ θυλάκια τοῦ πανταλονιού του. Ἐναν ἄνθρωπο τῆς τάξεώς μου, ἕνα πρῶην ἐμποροδίκην, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τὸν δεχθοῦν ἄσχημα πουθενά. Καὶ ἐὰν δὲν εἶχαμε τέτοια τιποτένηα κυβέρνησι, ὅπου ἔχομε, και ἐὰν ὑπῆρχε και αὐτὴ Ἰστο Κεραμεικόν. . . ή ἄλλοῦ θά εὐγαινε Ἰσά Ἰστο σπῆτί μου, μάθε τό κόρη μου! Νὰ μὲ δεχθοῦν ἄσχημα ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν ἴσως πλέον οὔτε ἐξήντα χιλιάδες φράγκα εἰσόδημα! Πολὺ περιεργὸ θά ἦτο αὐτό. Περιμένε λίγο! Πάω νὰ διατάξω νὰ ζεύξουν τὴν μεγάλη ἄμαξα και νὰ φορέσουν οἱ λακέδες τῆ στολῆ τῶν εορτῶν.

— Ὁχι, πατέρα, ἀπεναντίας τῆ μικρῆ στολῆ και ἕνα τιλμπουρῶ. Δὲν πρέπει νὰ κάνουμε ἐπίδειξι τοῦ πλοῦτου μας. Ὅσω πλουσιώτεροι εἴμεθα τόσω ἀπλούστεροι πρέπει νὰ φαίνόμεθα. Ὁ μᾶς περιγλοῦσαν τό λουσό μας, ἐνῶ θά χειροκροτήσουν τὴν ἀπλότητά μας.

(ἀκολουθεῖ)

ρας συνεχῶς καταπίπτουσα θά μετέβαλεν τὴν Θεσσαλικὴν ἄπασαν εἰς εὐρείαν θάλασσαν, ἐὰν μὴ ὁ Πηνειὸς δὲν ἔφευρεν τὰ ὕδατα διὰ τῆς διασφάγος τῶν Τεμπῶν εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Θεσσαλικοῦ κόλπου. Ἄλλ' ἐχθρὸς ἄλλος τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ Πηνειοῦ πρὸς ἄπασαν τὴν Θεσσαλικὴν, ἰδίως δὲ πρὸς τὴν φίλην αὐτοῦ Λάρισσαν φρονήσας, ταύτην ἐκ τῶν νῶτων προσέλαβεν, και τὴν καλλίτεραν αὐτῆς συνοικίαν, τὴν συνοικίαν Παράσχου, ἐν ἡ ξένοι κητόφου, εἰς σωρὸν ἐρείπιων μετέβαλεν. Τὰ ὕδατα τοῦ τέλματος Κερά-Σοῦ, τοῦ περὶ τό χωρίον Κασάν-Τατάρ, ἐκχειλίσαντα εἰσέβαλον κατὰ τὴν 5. μ. μ. τῆς 16ης διὰ τοῦ νοτιοδυτικοῦ μέρους τῆς πόλεως και μετέβαλον ἄπασαν τὴν συνοικίαν Παράσχου εἰς εὐρείαν λίμνην. Τοῦ κινδύνου τό μέγεθος ἀμέσως δὲν κατενόηθη ἀρκούντως, και διὰ τοῦτο ὀλίγοι ἐσπευσαν νὰ σωθῶσι. Ἀληθῶς δὲ περὶ τὴν ἐνάτην ἑσπερινὴν ὥραν, πάντες ἐπίστευαν ὅτι τό κακὸν παρήλθεν, διότι τὰ ὕδατα πρὸς τὸν Πηνειὸν, διὰ τινος αὐλακός, μεταξὺ συνοικίας Ἀρναοῦτ και Ἐβραϊκῆς ὑπαρχούσης, ἤρξαντο καταρρέοντα. Ἄλλ' ἀπὸ τῆς ἐνάτης και ἡμίτερας βροχῆ ραγδαίωσιν ἀνύψωσεν ἐν νέου τὰ ὕδατα και ἐδείνωσε τό κακὸν εἰς τό κατακόρυφον. Αὐλότοιχοι καταπεσόντες ἐφραξαν τὰς ὁδοὺς και ἐμπόδιζον ἐκείνους οἵτινες τὴν μανίαν τῆς βροχῆς και τῶν ὕδατων ἀφαιροῦντες ἐρίπτοντο εἰς τὰ ὕδατα ὅπως σώσωσιν ὑπαρξίν τιναν.

Οἱ στρατιῶται πάντες, ἰδίως οἱ τοῦ μηχανικοῦ και τοῦ πυροβολικοῦ, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν ἀξιωματικῶν των, και οἱ ἐφιπποὶ χωροφύλακες, ἔτρεχον ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν και εἰς κίνδυνον αὐτοὶ ἐκτεθειμένοι, ἔσωσαν πολλούς.

Οἰκογένεια ἐκ πέντε ἀτόμων συγκειμένη, ἐρρίφθη εἰς τὰ ὕδατα ἀνατραπέντος τοῦ κάρρου δι' οὗ ἐξήτει νὰ σωθῆ και ὁ πατὴρ μὲν μετὰ τῆς μητρὸς ἐσώθησαν, ἀλλὰ τὰ τρία αὐτῶν τέκνα εὗρον πάντα τὸν θάνατον εἰς ὕδατα, γιὰ τὰς καταπλακῶσθαι ὑπὸ τῆς καταπεσοῦσης οἰκίας της, και ἄλλοι τὸν μέγιστον κίνδυνον διέτρεψαν. Ὁ καθηγητὴς Κόνσης δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐλολύμβα μὴ γινώσκων ποῦ νὰ ζητήσῃ καταφυγὴν σωτηρίας, και τὴν τύχην τῆς συζύγου και τοῦ τέκνου του ἀγνοῶν.

Τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τοῦ μεσονυκτιοῦ μέχρι τῆς 5ης πρωῖνης ὥρας αἰὼν κολάσεως ἐράτη ὄχι μόνον εἰς τοὺς κινδυνεύοντας, ἀλλὰ και εἰς ἡμᾶς τοὺς ἄλλους, τοὺς ἐκτός μὲν τοῦ κινδύνου εὐρισκομένους, ἀλλὰ τὰς γοεράς κραυγὰς τῶν κινδυνεύοντων και τοὺς κρότους τῶν καταπιπτουσῶν οἰκιῶν ἀκούοντας, ἔβλεπε τις πάντας ἐτοιμούς νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς κίνδυνον πρὸς σωτηρίαν ἄλλων, ἀλλ' ἀγνοῦντας ποῦ νὰ διευθυνθῶσι. Τὰ νεῦρά μας τότεν ταρχῆν ὑπέστησαν, ὥστε ἀνάσθητοι σχεδὸν τὴν ἐπομένην ἡμέραν τὰς λεπτομερείας θλιβερωτάτων σκηνῶν ἠκούομεν.

Θύματα σχετικῶς πρὸς τὸν ὄριθμὸν τῶν καταπεσοῦσῶν οἰκιῶν και πρὸς τό μέγεθος τοῦ κινδύνου εὐτυχῶς εἰσὶ ὀλίγα ἀλλὰ πόσοι οἱ τὰ πάντα ἀπολέσαντες; πλείττοι, ἐὰν μὴ κἀντες πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐκτός τεσσάρων ἢ πέντε λιθακτίστων κατέπεσον, οἱ δὲ κατοικοῦντες αὐτὰς καταλασπωμένοι ὡς ἐλεεινοὶ ξενίζονται οἱ μὲν εἰς οἰκίας φίλων, οἱ δὲ εἰς τὰ παντὶ ἀνέμῳ ἀναπεπταμένα οἰκίαια τῆς μητροπόλεως ἐμάθαμεν ὅτι συνεστήθη ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξακριβῶσιν τῶν ἀπωλειῶν και ὅτι ή κυβέρνησις θά ἐλθῇ ἀρωγὸς τοῖς παθοῦσι ἀναγκαιότατον τοῦτο δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι και ἄλλαι συνεισφοραὶ θά ἐνεργηθῶσιν ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν κατοικῶν Λαρίσης, τῶν δύο δεινὰ παθήματα ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι παθόντων ὅσους ή πυρκαϊὰ κατὰ τό παρελθὸν θέρος ἐλυτήθη, κατέστρεψεν ἤδη ή πλημμύρα. Εἶνε ἄρα ἀνάγκη νὰ ὑψώσω

ἐνταῦθα φωνὴν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ἰδέας; Βεβαίως ὄχι ή ἑλληνικὴ καρδιά πρὸς παθήματα ἀδελφῶν οὐδέποτε ἐμεινεν ἀνάληγτος.

Ἄλλο θέαμα ἐπίσης, ὅσον φοβερὸν, τοσοῦτον και μεγαλοπρεπὲς, παρέχει ἡμῖν ἀπὸ τῆς χθὲς ὁ Πηνειὸς οὗτος ὑπερεκχειλίσας κατέκλυσε ἄπασαν τὴν μεταξὺ Λαρίσης και Τουρνάβου πεδιάδα, και εἰς ἀπέραντον θάλασσαν μετέβαλε. Τὰ χωρία Γιάνουλι, Κιόσκι και Ὁρμᾶν Τσεφλίκι ἀπειλοῦνται ἔτιω δεινότερα ἐκείθεν θὰ ἀγγεληθῶσιν. — Ἡ ἐπὶ τοῦ Πηνειοῦ γέφυρα, τὸ Βυζαντινὸν τοῦτο κτίσμα, φαίνεται παθοῦσα βλάβας τινὰς εἶνε φοβερά ή δύναμις καθ' ἧς παλαίει, διότι ἄπαντα τὰ τόξα αὐτῆς μέχρι τῶν ὑψηλοτέρων αὐτῶν σημαίων ὑπὸ τῶν ὕδατων πληροῦνται. Ἄς εὐχηθῶμεν ὅπως ὁ Πηνειὸς σεβασθῆ αὐτὴν τὴν ἐπὶ τοσοῦτων χρόνων διὰ τῶν μεγαλοπρεπῶν αὐτῆς τόξων κομοῦσαν τὰς γυμνάς ὄχθας του και τὰ λασπόδη ὕδατά του.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΟΝ ΣΥΡΟΥ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τὸ ἐνταῦθα κακούργοδικεῖον, διὰ τῆς καταδικῆς τοῦ περιφῆμου Μπαλαφάρα.

Ἐκτός ὀλίγων ἐξαιρέσεων, αἱ τῶς ἐνδικασθεῖσαι ὑποθέσεις ἀφροῦσιν εἰς ἐγκλήματα κοινὰ, οἷον ἀποπειρῶν ἀνακρίσεων, κλοπῶν κλπ. τό τῆς ληστείας ἐγκλημα και τοῦ προμελετημένου φόνου οὐδαμοῦ ἐν τοῖς πινακίοις ἀπαντῶσι πλέον. Ἄντ' αὐτῶν ὅμως παρεῖσθυσαν ἐν αὐτοῖς τοιαῦτά τινα ἐγκλήματα, ἄτινα, ἀφ' ἐνός μὲν καταφάνουσιν ὅτι ὁ πληθυσμὸς ἐπερίσσευσεν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἰδίως, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι ή κοινωνία ἤρξατο τέλεον ἐξαχειουμένη.

Ἐννοῶ τὰς διὰ πορτοφολίου κλοπὰς, και τὰς ἀποπλανήσεις εἰς ἀσέλγειαν.

Αὗ ἐκ τῶν πρώτων ἐξεδικάσθησαν, καθ' ἃς οἱ ἔνοχοι ἐπεδείξαντο τὴν δέουσαν αὐστηρότητα ἐπὶ τῇ περιστάσει κατὰ τῶν ἐνοχῶν, περιφῆμων λιποδυτῶν, οἵτινες ἐπλούτισαν τὸν ποινικὸν νόμον μετὰ τὴν «διὰ πορτοφολίου» περίστασιν τῆς κλοπῆς, ἀλλ' οἵτινες ἐγκλεισθέντες ἐφ' ἱκανόν, ὅπως μελετήσωσι περὶ νέων τινῶν ἐν τῷ νόμῳ προσθαφαιρέσεων, θέλουσιν ἀπαλλάξει τὴν κοινωνίαν τῆς ἀπεχθοῦς των θεᾶς ἐπὶ χρόνον.

Αἱ περιστάσεις τῆς διαπράξεως τῶν τοιούτων κλοπῶν εἰσὶ στερεοτύποι, μετὰ τινῶν ἐπιδιορθώσεων και ἐπαυξήσεων ἐκάστοτε.

Ὁ Οἰκονομὸπουλος και ὁ Σπυρόπουλος, περιφῆμοι λιποδύται, πολλάκις ἐπὶ κλοπῇ καταδικασθέντες, παραδοκοῦσι τὸν πρῶτον ἐλευσόμενον ἐν Ἀθῆναις ξένον, ὃν ἄμα ἐνοήσωσιν ἔχοντα χρήματα, περιπολοῦσιν.

Ὁ εἰς σπεῦδει αἰφνης, ἄμα ἰδῶσιν ὅτι εὐρίσκονται εἰς μέρος ἀπόκεντρον, και ἔρωτᾶ τὸν ξένον, ἀδιάφορον ἀν καλῆται Χουρδάκης ή Κοντός, ἐὰν εἴρε τ' ἀπολεσθέντα χρήματά του. Ὁ ξένος ἀρνείται. Αὐτὸς ἐπιμένει νὰ ἴδῃ τὰ χρήματά του. Ὁ ξένος τῷ τὰ δεικνύει. «Δὲν εἶνε αὐτὰ, τῷ λέγει, και τῷ τὰ ἐπιστρέφει.» Πλὴν ή ἀνταλλαγὴ ἐγένετο. Ἡ κλοπῆ ἔξε-

τελέσθη. Τὰ επιστρεφόμενα χρήματα εἰσὶν ἄλλα, κίβδηλα ἢ καὶ πεντάραι ἐντὸς χαρτίου. Ὁ ξένος ἀργὰ τὸ ἔνοσι καὶ ξεσχιζεται μάλιστα. Ἄλλοτε πάλιν, ἐν ᾧ ὁ ξένος ἐπιδεικνύει τὰ χρήματά του, τῷ τ' ἀρπάζουσι κλπ.

Ἄλλ' ἰδοὺ ἕτερον στυγερώτερον ἐγκλημα ἐκ περιτροπῆς ἐμφανίζεται.

Τὸ ἀτιμωτικὸν ἐδώλιον κοσμεῖ ἢ μᾶλλον κατασιχύνει ὁ Σταυρὸς Κουντούρης. Ἀνθρώπος 45 ἐτῶν, με ἀγρίαν φυσιογνωμίαν, ἐν κακίαις γηράσας, ὅστις διανώσας ὀκταετίαν ἐν ταῖς εἰρκταῖς, διότι ἠνάγκασεν εἰς ἀσέλγειαν τὸ ἐκ Κέας ὀκταετὲς κοράσιον Εἰρήνην, ἀποπειράται νὰ διαπράξῃ τὸ αὐτὸ κατὰ δεκαετοὺς κόρης, ἀνθ' οὗ δὲν καταγγέλλεται μὲν, τρώγει ὅμως καὶ χωνεύει παρὰ μίαν τεσσαράκοντα παρὰ τῶν ἐννοησάντων αὐτόν, καὶ ἐν τέλει πέρυσιν, ἐκ τρίτου, ἐκεῖ κατὰ τὸ Ὄησιον, ἐντὸς λάκκου, ἀσελγαίνει κατὰ ἐξαετοὺς κορασίδος, καὶ θεᾶται παρὰ γυναικῶν συλλεγουσῶν χόρτα, αἵτινες τὸν καταδιώκουσι με λίθους, καὶ συλλαμβάνεται. Αὐτὸς κατεδικάσθη εἰς εἰρκτὴν 8 ἐτῶν.

Ἄλλος δὲ Πάνος Μαρκόπουλος, νεανίας δεκαοκταετῆς, κατηγορεῖται διὰ τὸ αὐτὸ ἐγκλημα κατὰ κορασίδος ἑπταετοῦς, ἐντὸς τοῦ παντοπωλείου του, κατὰ τὴν πλατείαν Ψυρῶν, ἐν πλήρει ἡμέρᾳ. Ὡς πρὸς τοῦτον ὅμως συνέτρεχον πολλὰ τὰ ὑπὲρ. Τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας του ἰδίως, καὶ . . . οἱ πολλοὶ μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως, οἵτινες ἐξηφάνισαν τὴν κατάθεσιν τῆς παθούσης καὶ τῆς μητρὸς τῆς. Ὁ δὲ κατηγορούμενος ἠθωώθη.

Ἄλλὰ τὸ στυγερώτερον τῶν ἐγκλημάτων, ὅπερ τῶς δὲν ἴδαμεν καὶ αὐτὸ θὰ ἴλωμεν δικαζόμενον, εἶναι τὸ τῆς ἀσυειδησίας τινῶν ἐνόρκων.

Μπέκ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον)

Παρίσιος, 24 Ὀκτωβρίου

Ἄξιον ἰδιαίτερας σημειώσεως ὅτι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν τάρων ζῶων ἐξ ἀνθρακος θανόντων, οἱ σπόροι οὗτοι ἀνευρίσκονται καὶ μετὰ παρέλευσιν δώδεκα ἐτι ἐτῶν καὶ δύνανται νὰ μεταδώσωσι τὸν ἀνθρακα εἰς ζῶα ἅτινα ὀδηγοῦσιν ἐκεῖ πρὸς βοσκὴν. Χόρτον διαθεβρεγμένον βακτηριδιακῶ ὑγρῷ μεταδίδει βεβαιότερον τὸν ἀνθρακα τοῖς χρωμένοις αὐτῷ ζώοις ὅταν ἐν τῷ στόματι τούτων ὑπάρχουσι λύσεις τῆς συνεχείας, ἢ ὅταν τῷ χόρτῳ τούτῳ συναναμίγνυνται ἀντικείμενα ἱκανὰ νὰ ἐπιφέρωσιν ἐλαφροὺς τραυματισμοὺς ἐν τῷ στόματι, ὡς σκόλυμος, κλπ. Τὰ πτηνὰ εἰσὶν ἀνεπίδεκτα τῆς ἀνθρακώδους μολύνσεως ὁ κ. Pasteur ἀπέδειξεν ὅτι τοῦτο εἶναι ζήτημα θερμοκρασίας. Ἐὰν ταπεινώσωμεν τὴν θερμοκρασίαν τῶν εἰς 38 βαθμοὺς ἀντὶ 41 (διακατέχοντες τοὺς πόδας αὐτῶν ἐν ὑγρῷ ὕδατι) ταῦτα μεταλαμβάνουσι τοῦ ἀνθρακος, ἐὰν τούναντίον τὰ ἀναθερμάνωμεν, ἴωνται. Ὄντως ἡ ζωτικότης τοῦ βακτηριδίου παύει ἅμα ὡς ἡ θερμοκρασία τοῦ μέσου ἐν ᾧ εὐρίσκεται φθίσῃ τοὺς 42—43 βαθμοὺς. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης συμπληρουμένης ὑπὸ τῆς ἐτέρας, τοῦ μὴ ὑποτροπισμοῦ τοῦ ἀνθρακος, στήριζόμενος ὁ κ. Pasteur παρεσκεύασεν εἶδος δαμαλίδος (vaccin.)

ὡς εἶδεν ἤδη πράξει τοῦτο διὰ τὸ μικρόβιον τῆς χολέρας τῶν ὀρνίθων.

Κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1881 τὰ πρῶτα πειράματα ἐνδωμάλισμου ἐγένοντο μετ' ἐπιτυχίας λαμπρὰς ἐν Pouilly-le Fort πλησίον τῷ Melun, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐνεδαμάλισαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ προφυλάξεως ἀπὸ τοῦ ἀνθρακος 300.000 προβάτων καὶ 25.000 βοῶν καὶ ἀγελάδων. Εἶναι μέθοδος γενικὴ δημιουργηθεῖσα ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ κ. Pasteur διὰ τὴν ἄρσιν τῶν ἐπιβλαβῶν ἰδιοτήτων τῶν ἰῶν διὰ τοῦ οὖζυγόνου τοῦ ἀέρος. Ἡδὴ ἡ ἐπιστῆμη κατέχει 5 τεχνιτὰς δαμαλίδας ὀφειλομένης τῷ Pasteur καὶ ὁ ἀριθμὸς τούτων βεβαίως θὰ αὐξήσῃ τοῦ χρόνου προϊόντος. Ὅθεν ἐὰν ἦναι ἀληθές, ὡς πιθανῶς εἶναι, ὅτι αἱ πλείεσται ἐπιδημικαὶ νόσοι ὀφείλονται ζῶσιν ὀργανισμοῖς ἢ μικροβίοις, συνέπειαι ὅπως νείαι ὅσον ἀφορᾷ τὴν προφύλαξιν ἀπὸ τούτων παρουσιάζονται εἰς τὸ μέσον. Ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι τὰ μικρόβια ταῦτα εἰσὶ φυτικά καὶ ὅτι τὰ σπέρματά των προσφέρονται ὡς οἱ κοινοὶ σπόροι, δυνάμεθα νὰ εὐρομεν τὸ νῆμα πολλῶν ἀνεξηγήτων ἐτι φαινομένων. Οἱ σπόροι τῶν φυτικῶν ὄντων ἀναπαράγονται καὶ πολλαπλασιάζονται, τοῦτ' αὐτὸ ὑφίστανται καὶ τὰ σπέρματα τῶν ἐπιδημικῶν νόσων. με τὴν μόνην διαφορὰν ὅτι τὸ πεδῖον τῆς ἀναπτύξεώς των καὶ καλλιεργείας χρησιμεύει τὸ σῶμα τοῦ νοσοῦντος ἀτόμου. Ὡς οἱ φυτικὴ κόκκοι διατηροῦσιν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὴν ζωτικότητά των, καὶ βλαστάνουσι μετὰ μακρὰς αἰώνων σειράς, ὡς αἱ πρόσφατοι ἐν Αἰγύπτῳ ἀνακαλύψαι ἀπέδειξαν οὕτω τὰ σπέρματα τῶν ἐπιδημικῶν νόσων δύνανται νὰ διατηρήσωσιν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὴν δραστηριότητά των. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ σπέρματα τοῦ ἀνθρακος, τῆς εὐλογίας, τῆς χολέρας, τῆς πανώλους δύνανται καὶ μετὰ πολλῶν ἐτῶν παρέλευσιν νὰ μεταδώσωσι τὴν νόσον. Ἐντεῦθεν ἴσως ἡ αἰφνίδιος ἐξέγερσις τῶν μολυντικῶν νόσων, ἢ ἐξέγερσις σπερμάτων, μετὰ μακρὰν νάρκην εὐρόντων συνθήκας καταλλήλους πρὸς ἀνάπτυσιν των. Ἡ διατήρησις αὕτη τῶν σπερμάτων ἐν τοῖς πτώμασιν, ὅποθεν δύνανται νὰ ἀναχθῶσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους ὑπὲρ τῶν γηίνων σκωλήκων, εἶναι σπουδαιότατον ἐπιχειρήμα ὑπὲρ τῆς ἰδέας ἧτις ἤρχισεν εὐτυχῶς νὰ λαμβάνῃ σάρκα σήμερον, τῆς διὰ τοῦ πυρὸς καταστροφῆς τῶν νεκρῶν. Πεποιθήμεν ὅτι καθ' ἡν ἡμέραν ἡ ἐφαρμογὴ ταύτης γίνῃ παντοῦ ἀποδεκτὴ, οὐχὶ ὀλίγα ἐπιδημικαὶ νόσοι δεκατιζούσαι τὴν τάλαιναν ἀνθρωπότητα θέλουσιν ἐντελῶς ἐκλείψει.

Ἐκαστος σπόρος ἐξαντλεῖ ἐν τῷ ἐδάφει τὰς πρὸς τὴν βλάστησίν του ἀναγκαῖα στοιχεῖα, καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ ἀναβλαστήσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἐπόμενον ἔτος. Ἐντεῦθεν αἱ ἀλλαγαὶ τῆς γεωργίας καὶ ἡ ἀμειψισπορία αἵτινες εἰσὶ τὸσον γενικῆς χρήσεως. Ἐπίσης: τὰ σπέρματα τῶν ἐπιδημικῶν νόσων δὲν δύνανται νὰ βλαστήσωσιν ἐπιτραπήτῳ ἢ ἐκφρασίς, δις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους. Τούντεθεν ἡ συνήθης ἑλλειψίς τῶν ὑποτροπῶν καὶ ἡ ἀνοσία ἦν σχεδὸν, κατὰ κανόνα, μία πρώτη προσβολὴ συνεπάγεται, τούντεθεν καὶ οἱ δαμαλισμοὶ καὶ ἡ δυνατὴ προφύλαξις καὶ πρόληψις τῶν νόσων τούτων. Τέλος καὶ ἡ θερμάτης ὑπερβολικὴ οὕσα καταστρέφει τὴν ζωτικότητα τῶν κοινῶν σπόρων, καταστρέφει καὶ ἐκεῖνην τῶν ἰσοφόρων σπερμάτων, ἢ χρῆσις δὲ τοῦ πυρὸς καὶ τῶν ὑψηλῶν θερμοκρασιῶν κατὰ συνέπειαν εἶναι τὸ ἡρωϊκώτερον μέσον καταστροφῆς τῶν ἐπιστημονικῶν σπόρων.

Μετὰ τὰς στοιχειώδεις ταύτας ἀρχάς, ἐπιληφθῶμεν τοῦ ζητήματος τῶν ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς ἐφαρμογῶν τῆς θεωρίας ταύτης τῶν σπόρων.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

Κρονίδης.